

[Albrechtsen]

omlægning af landbrugspolitikken og landbrugsstøtteordningerne.

Der er tre grunde til, at EF-medlemskabet bør bringes til ophør i løbet af kort tid.

For det første fortsætter angrebene på varetøret, nu senest er spørgsmålet om ændringer af Ministerrådets forretningsorden jo igen blevet rejst, og varetøret er som bekendt forudsætningen for EF-medlemskabet.

For det andet bliver presset på den selvstændige danske skatte- og afgiftspolitik stadig større. Det er allerede utåleligt stort, og vi kan ganske enkelt ikke leve med de enorme asociale konsekvenser, som den kommende afgiftsharmonisering vil betyde i form af enten højere indkomstskat, højere moms eller asociale nedskæringer på de offentlige budgetter.

For det tredje står EFs landbrugsordninger i vejen for den nødvendige hurtige omlægning af dansk landbrug i økologisk retning. Der er jo forslag fra Socialdemokratiet og SF om støtte til økologisk landbrug, men det er ikke nok med økologisk landbrug som en slags nicheproduktion. Der skal ske en samlet omlægning af landbruget i økologisk retning. Det er nødvendigt på helt kort sigt af hensyn til miljøet; her kan der ikke tåles nogen udsættelser. På lidt længere sigt bliver det også nødvendigt simpelt hen for at bevare dansk landbrugs afsætningsmuligheder også efter årtusindskiftet. Da vil efterspørgslen – det er jeg ikke i tvivl om – rette sig imod varer produceret uden brug af kunstgødning, importerede foderstoffer, pesticider, tilsætningsstoffer osv. Her har dansk landbrug virkelig en chance for at bane nye veje, hvis man kender sin besøgelsestid, men det kræver altså et opgør med EFs støttesystemer, der netop har favoriseret f.eks. kornordningerne, den specialisering og omlægning af landbruget, som har ført os ud i suppedasen.

Kravet om at komme ud af EF er altså ikke bare et principielt politisk krav, og det er slet ikke udsprunget af nogen form for indskrænket nationalisme; det er derimod nødvendigt ganske enkelt først og fremmest for at løse de sociale og miljømæssige problemer.

Både SF og Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om den sociale genopretning. Tilsammen udgør de to partiers forslag vel nok et brugbart udgangspunkt. Dog er det klart, at vejen til fuld social genopretning

ikke må blive for lang, i hvert fald ikke længere, end SF foreslår, altså en genopretning i to etaper over to år.

Når det drejer sig om forbedring af folkepensionen, er der fra Socialdemokratiets side stillet forslag om en forbedring, dog ikke just en jordskredsagtig forbedring, men det kan vi naturligvis godt støtte. Når vi skal videre, står det bare fast, at så må princippet om et enhedspensionssystem fastholdes, således at folkepensionen bliver det afgørende element i det danske pensionssystem og ikke opsplittende ordninger med pensionskasser, private kapitalpensioner, tvungne arbejdsmarkedsordninger osv., som der desværre er kredse i Socialdemokratiet og fagbevægelsen der drømmer om. Dette tror jeg er en meget afgørende diskussion for det kommende arbejderflertal. For os er det helt ubetinget afgørende, at der ikke laves en pensionsreform, der lader de svagest stillede pensionistgrupper i stikken, altså dem, der har haft kort tids eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Samtidig må fradragene i forbindelse med privat pensionsopsparing afvikles, så den kapitaldannelse, der sker inden for dette område, også mindskes og der i stedet bliver mulighed for at kanalisere midlerne ind i offentlige investeringer, offentligt iværksatte fonde med bestemte formål under brugernes og lønmodtagernes kontrol osv.; og samtidig har vi jo også her alternativet til OD/ØD-forslagene.

VS støtter SFs ændringsforslag om betalt frihed til uddannelse, og vi betragter det som et noget beskedent forslag, slet ikke så ambitiøst, som det burde være, men dog et godt udgangspunkt for igangsættelse af ordningen, en første fase på vej mod en generel ordning, der omfatter alle lønmodtagere.

VS støtter med glæde det forslag, der foreligger, om at sikre børnefamilier med enlige forsørgere den samme forbedring i 1. halvår 1987, som bliver børnefamilier med to forsørgere til del. Det er glædeligt, at også Socialdemokratiet stiller et sådant forslag. Der må jo her være tale om en fejltagelse i forbindelse med skatteforliget, som man nu altså er indstillet på at rette.

Med hensyn til boligpolitikken har Socialdemokratiet, SF og VS i løbet af efteråret og også her i forbindelse med finansloven stillet en række forslag, der viser, at når det gælder